

49

UCHWAŁA Nr 19 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lutego 1987 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie gospodarki zasobami złóż kopalin, których wydobywanie nie podlega prawu górnictwu.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W § 21 uchwały nr 34 Rady Ministrów z dnia 14 lutego 1975 r. w sprawie gospodarki zasobami złóż kopalin, których wydobywanie nie podlega prawu górnictwu (Monitor Polski Nr 6, poz. 33 i z 1982 r. Nr 17,

poz. 143), wyrazy: „5000 t rocznie” zastępuje się wyrazami: „10 000 t rocznie”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

50

ZARZĄDZENIE Nr 9 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lutego 1987 r.

w sprawie wprowadzenia czasu letniego i zimowego w 1987 r.

Na podstawie § 2 uchwały nr 3 Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1977 r. w sprawie wprowadzenia czasu letniego i zimowego (Monitor Polski Nr 1, poz. 3) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się czas letni w dniu 29 marca 1987 r. o godzinie 1 minut 00 w nocy czasu zimowego (środkowoeuropejskiego). Wprowadzenie czasu letniego polega na zmianie wskazania zegarów z godziny 1 minut 00 na godzinę 2 minut 00, która będzie godziną początkową czasu letniego (wschodnioeuropejskiego).

§ 2. Wprowadza się czas zimowy w dniu 27 września 1987 r. o godzinie 2 minut 00 w nocy czasu letniego

(wschodnioeuropejskiego). Wprowadzenie czasu zimowego polega na zmianie wskazania zegarów z godziny 2 minut 00 na godzinę 1 minut 00, która będzie godziną początkową czasu zimowego (środkowoeuropejskiego). Czas od godziny 1 minut 00 do godziny 2 minut 00 czasu zimowego oznaczać się będzie dodatkową literą „a”, np. godzina 1a minut 01, 1a minut 10 itd., aż do godziny 2a minut 00, po czym nastąpi godzina 2 minut 01 czasu zimowego.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

51

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 stycznia 1987 r.

w sprawie ulgi dla kombatantów — emerytów, rencistów i inwalidów w opłatach za korzystanie z energii elektrycznej, gazowej i ciepłej do celów domowych.

Na podstawie art 17 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1985 r. Nr 49, poz. 261 i z 1986 r. Nr 47, poz. 226) oraz art. 18 ust. 2 pkt 3 i ust. 5 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. o szczególnych uprawnieniach kombatantów (Dz. U. Nr 16, poz. 122 i Nr 40, poz. 269 oraz z 1986 r. Nr 42, poz. 202) zarządza się, co następuje

§ 1. 1. Ustala się dla kombatantów — emerytów rencistów i inwalidów następujące wysokości ulgi w opłatach za korzystanie z energii elektrycznej, gazowej i ciepłej

	w złotych w skali	
	miesięcznej	rocznej
1) za energię elektryczną	136	1632
2) za paliwa gazowe	60	720
3) za centralne ogrzewanie	116	1392
4) za ciepłą wodę	45	540

2. Ulga, o której mowa w ust. 1, przysługuje wyłącznie za zużycie energii do celów domowych w miejscu zameldowania na pobyt stały, bez względu na to, czy

rachunek lub inny dokument (np. książeczka opłat), zwany dalej „rachunkiem”, wystawiany jest dla kombatanta czy jego małżonka wspólnie z nim zamieszkującego

3. Ulgę stosuje się przez zmniejszenie należności wykazanej w rachunkach wystawianych kombatantom emerytom, rencistom i inwalidom za zużytą energię elektryczną, gazową i ciepłą o kwotę określoną w ust. 1 dla danego rodzaju energii. Ulgę tę stosuje się także w razie gdy zużycie energii jest liczone wspólnym licznikiem, a należność za nią jest rozliczana w stosunku do kombatanta

4. Ulga za paliwa gazowe przysługuje, w razie gdy paliwa te są dostarczane siecią przewodową (daleko siężną, z gazowni miejskich, lokalnych rozprężalni gazu)

§ 2. 1. Uprawnienie do ulgi, o której mowa w § 1 ustala właściwy dla miejsca zamieszkania kombatanta rejon energetyczny i administracja budynku mieszkalnego na podstawie przedstawionego zaświadczenia lub legitymacji kombatanckiej oraz odcinka przekazu pocztowego emerytury lub renty a dla kombatanta inwalidy orzeczenia o zaliczeniu do jednej z grup inwalidzkich.

2. Ulgę realizuje się w jednostce organizacyjnej ustalającej uprawnienie do ulgi, poczynając od najbliższego miesiąca po przedstawieniu dokumentów wymienionych w ust. 1.

§ 3. 1. Jeżeli wysokość ulgi w skali rocznej dla danego rodzaju energii jest wyższa od wysokości rachunku, różnica nie podlega przeniesieniu na rok następny ani też zwrotowi w innej formie. Osoba uprawniona do ulgi pokrywa w tym wypadku tylko opłaty manipulacyjne.

2. Jeżeli w lokalu objętym rachunkiem za energię elektryczną, gazową i ciepłą zamieszkuje więcej niż jedna osoba uprawniona do ulgi, przysługuje tylko jedna ulga.

§ 4. W razie zmiany wysokości opłat za energię elektryczną, gazową lub ciepłą, wysokość ulgi podlega odpowiedniej weryfikacji z dniem 1 stycznia następnego roku.

§ 5. Traci moc zarządzenie Ministra do Spraw Cen z dnia 17 lutego 1983 r. w sprawie ulg dla kombatantów — emerytów, rencistów i inwalidów w opłatach za korzystanie z energii elektrycznej, gazowej i ciepłej do celów domowych (Monitor Polski Nr 6, poz. 42 oraz z 1985 r. Nr 1, poz. 5 i Nr 35, poz. 238).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1987 r.

Minister Finansów: *B. Samojlik*

52

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 30 grudnia 1986 r.

w sprawie zakresu i trybu obsługi klientów przy wykonywaniu usług pocztowych przez państwową jednostkę organizacyjną „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

Na podstawie art. 46 ust. 5 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Państwowa jednostka organizacyjna „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, zwana dalej „PPTT”, wykonuje na rzecz klientów:

- 1) usługi pocztowe o charakterze powszechnym, określone w rozporządzeniu Ministra Łączności z dnia 31 lipca 1986 r. w sprawie ordynacji pocztowej (Dz. U. Nr 32, poz. 157),
- 2) inne usługi pocztowe określone w umowach zawartych między PPTT a właściwymi jednostkami organizacyjnymi, a w szczególności:
 - a) obsługę obrotu oszczędnościowego i czekowego Powszechnej Kasy Oszczędności i banku spółdzielczego,
 - b) przyjmowanie wpłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych.

2. Usługi, o których mowa w ust. 1, wykonują urzędy pocztowe, urzędy pocztowo-telekomunikacyjne oraz agencje pocztowe i pośrednictwa pocztowe, zwane dalej „jednostkami PPTT”.

§ 2. 1. Zakres usług wykonywanych przez daną jednostkę PPTT oraz godziny obsługi klientów ustala kierownik jednostki nadrzędnej.

2. Jednostka PPTT obowiązana jest zapewnić informację o wykonywanych przez nią usługach i godzinach obsługi klientów w formie wywieszek umieszczanych w miejscach widocznych dla klientów.

3. Informację o godzinach obsługi klientów umieszcza się na zewnątrz lokalu jednostki PPTT.

4. Wewnątrz lokalu jednostki PPTT umieszcza się wywieszki zawierające informacje o wykonywanych przez daną jednostkę:

- 1) rodzajach czynności i godzinach ich wykonywania, a w szczególności:
 - a) przyjmowaniu zleceń na wykonywanie usług

pocztowych i usług, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 2,

- b) rodzajach dokonywanych wypłat pieniężnych,
- 2) dodatkowych godzinach przyjmowania zleceń na wykonywanie usług za specjalną opłatą określoną w taryfie pocztowej,
- 3) wykazie czynności i godzinach ich wykonywania przez doręczycieli w miejscowym i zamiejscowym obszarze pocztowym.

5. Pracownicy jednostki PPTT obowiązani są udzielać szczegółowych informacji dotyczących zakresu i warunków wykonywanych usług.

§ 3. 1. Opłaty za usługi pocztowe uiszczą się:

- 1) przez naklejenie na przesyłkach listowych znaczków pocztowych; naklejenie znaczka należy do nadawcy przesyłki,
- 2) gotówką — za nadawane ankiety, druki bezadresowe, druki ulotki, listy wartościowe, paczki i przekazy,
- 3) czekami,
- 4) znaczkami pocztowymi lub gotówką — według uznania nadawcy — za nadawane jednorazowo listy i druki niepolecone identyczne pod względem ciężaru i zawartości, gdy ich liczba przekracza 100 szt.

2. Klient uiszczający opłatę w gotówce za usługi pocztowe powinien wręczyć pracownikowi PPTT pieniądze w stanie uporządkowanym, a jeżeli liczba banknotów przekracza 30 sztuk — powinien również przedstawić zestawienie ich wartości nominalnej.

3. Opłaty za świadczenia dodatkowe uiszczą się w ten sam sposób jak opłaty za usługę zasadniczą.

§ 4. 1. Opłaty za przesyłki pocztowe mogą być uiszczane w formie skredytowanej za zezwoleniem Zarządu Służby Pocztowej.

2. Wydanie zezwolenia na skredytowanie opłat może być uzależnione od złożenia stałej zaliczki.

3. Okresy obrachunkowe i terminy uiszczania opłat skredytowanych określa się w zezwoleniu.